

2. Če bi Sodišče na prvo vprašanje odgovorilo nikalno: ali določbe Direktive o DDV ter temeljno načelo spoštovanja pravice do obrambe in člen 47 Listine o temeljenjih pravicah v delu, v katerem se nanašata na te določbe, nasprotujejo nacionalni praksi, ki omogoča postopek, kot je ta iz prvega vprašanja, tako da druga stranka pravnega razmerja (prejemnik računov) v postopku nadzora porekla nima pravic, ki so povezane s položajem stranke, in torej tudi ne more uveljavljati pravice do pravnega sredstva v postopku nadzora, katerega ugotovitve mora davčni organ upoštevati po uradni dolžnosti v postopku nadzora davčne obveznosti druge stranke, te ugotovitve pa je mogoče upoštevati proti njej, pri čemer davčni organ drugi stranki ne da na voljo upoštevne spisa o nadzoru, opravljenem pri prvi stranki pravnega razmerja (izdajatelju računov), zlasti listin, ki so podlaga za ugotovitve, zapisnikov in upravnih odločb, ampak ji jih posreduje le deloma, v obliki povzetka, s čimer drugi stranki to, da se le posredno seznaniti s spisom, omogoči tako, da opravi izbor po lastnih merilih in da druga stranka nad njimi nima nikakršnega nadzora?
3. Ali je treba določbe Direktive o DDV ter temeljno načelo spoštovanja pravice do obrambe in člen 47 Listine o temeljenjih pravicah v delu, v katerem se nanašata na te določbe, razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni praksi, v skladu s katero mora davčni organ ugotovitve iz nadzora nad strankama pravnega razmerja – na katero se nanaša davčna obveznost – do katerih je davčni organ prišel v postopku, izvedenem zoper izdajatelja računov, in ki zajemajo ugotovitev, da je navedeni izdajatelj aktivno sodeloval v davčni utaji, upoštevati po uradni dolžnosti pri nadzoru nad prejemnikom računov, pri čemer navedeni prejemnik v postopku nadzora, ki se opravi pri izdajatelju, nima pravic, ki so povezane s položajem stranke, in torej tudi ne more uveljavljati pravice do pravnega sredstva v postopku nadzora, katerega ugotovitve mora davčni organ upoštevati po uradni dolžnosti v postopku nadzora davčne obveznosti naslovnika in jih je mogoče upoštevati proti njemu, in pri čemer [davčni organ] prejemniku ne da na voljo upoštevne spisa o nadzoru, opravljenem pri izdajatelju, zlasti listin, ki so podlaga za ugotovitve, zapisnikov in upravnih odločb, ampak mu jih posreduje le deloma, v obliki povzetka, s čimer prejemniku to, da se le posredno seznaniti s spisom, omogoči tako, da opravi izbor po lastnih merilih in da prejemnik nad njimi nima nikakršnega nadzora?

(¹) Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1)

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim
(Poljska) 19. marca 2018 – kazenski postopke proti B. S.**

(Zadeva C-195/18)

(2018/C 221/08)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim

Stranke v postopku v glavni stvari

B. S.

Prokuratura Okręgowa w Piotrkowie Trybunalskim

Łódzki Urząd Celno-Skarbowy w Łodzi

Urząd Celno-Skarbowy w Piotrkowie Trybunalskim

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 2 Direktive Sveta 92/83/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uskladitvi strukture trošarin za alkohol in alkoholne pijače ⁽¹⁾ v zvezi s Prilogo I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi ⁽²⁾ razlagati tako, da je proizvod, pri katerem se za proizvodnjo hmeljne pivine uporabljajo ekstrakt slada, glukozni sirup, citronska kislina in voda, lahko pivo, izdelano iz slada, v smislu oznake KN 2203 kombinirane nomenklature, tudi če je delež neslajenih sestavin v pivini večji od deleža slajenih sestavin in se glukozni sirup hmeljni pivini doda pred procesom fermentacije pivine, in kakšna merila je treba uporabiti za določitev deleža slajenih in neslajenih sestavin v hmeljni pivini, da bi se dobljeni proizvod opredelil kot pivo v smislu oznake KN 2203?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 206.

⁽²⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 2, str. 382.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Nemčija) 27. marca 2018 – ML

(Zadeva C-220/18)

(2018/C 221/09)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Stranka v postopku v glavni stvari

Obdolžena oseba: ML

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Kakšen pomen ima za razlago zgoraj navedenih določb ⁽¹⁾ okoliščina, da lahko priprte osebe v odreditveni državi članici uveljavljajo pravna sredstva glede razmer v zaporu?
 - a) Ali je, če imajo izvršitveni pravosodni organi na voljo dokaze o obstoju sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti glede razmer v zaporu v odreditveni državi članici, ki se nanašajo bodisi na nekatere skupine oseb bodisi na nekatere zapore, ob upoštevanju zgoraj navedenih določb, dejanska nevarnost, da bo obdolžena oseba podvržena nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju v primeru njene izročitve, kar nasprotuje dopustnosti izročitve, izključena, če se lahko takšna pravna sredstva uveljavljajo brez nadaljnega preverjanja konkretnih razmer v zaporu?
 - b) Ali je pri tem pomembno, da po mnenju Evropskega sodišča za človekove pravice v zvezi z uveljavljanjem teh pravnih sredstev niso podani indici, da priprtim osebam ne ponujajo realnih možnosti za izboljšanje neustreznih razmer v zaporu?
2. Če po odgovoru na prvo vprašanje za predhodno odločanje uveljavljanje takšnih pravnih sredstev za priprte osebe brez nadaljnega preverjanja konkretnih razmer v zaporu v odreditveni državi članici s strani izvršitvenih pravosodnih organov ne omogoča izključitve dejanske nevarnosti nečloveškega ali ponižujočega ravnanja z obdolženo osebo:
 - a) ali je treba zgoraj navedene določbe razlagati tako, da mora preverjanje razmer v zaporu v odreditveni državi članici s strani izvršitvenih pravosodnih organov zajemati vse zavode za prestajanje kazni zapora ali druge zavode, v katere bi bila lahko obdolžena oseba morda nameščena? Ali navedeno velja tudi za zgolj začasen ali prehodni pripor v določenih zavodih za prestajanje kazni zapora? Ali pa se lahko preverjanje omeji na tisti zavod za prestajanje kazni zapora, v katerega bo obdolžena oseba v skladu z navedbami organov odreditvene države članice najverjetneje nameščena večji del časa?